

To af udvalgets spørgsmål og arbejdsministerens svar herpå

Spørgsmålene og svarene er optrykt efter ønske fra EL.

Spørgsmål 1:

Ministeren bedes kommentere henvendelse af 14. februar 2001 fra Samarbejdsudvalget for Sikkerhed og Miljø, jf. alm. del - bilag 194.

Svar:

Samarbejdsudvalget for Sikkerhed og Miljø fremsætter i skrivelse af 14. februar 2001 med tilhørende bilag en lang række synspunkter. Jeg tillader mig i dette svar at begrænse mig til de emner i nævnte skrivelse, der er af direkte relevans for det fremsatte lovforslag.

Samarbejdsudvalget for Sikkerhed og Miljø foreslår i den vedhæftede skrivelse af 11. december 2000, at forslaget til § 37, stk. 1, omformuleres, således at udtrykket »Bygherren skal medvirke til ...« erstattes af »Bygherren skal sikre ...« eller »Bygherren har ansvaret for ...«.

Jeg skal hertil bemærke, at når udtrykket »medvirke til« er valgt i lovforslaget, er det fordi det efter arbejdsmiljøloven er arbejdsgiveren, der har den direkte pligt – og dermed det straffetretlige ansvar for udførelsen af arbejdet. Bygherren pålægges med denne bestemmelse et medvirkningsansvar, der er koncentreret til, at der ikke lægges hindringer i vejen for arbejdsgiverens muligheder for, at arbejdet kan udføres forsvarligt, fx ved at bestemme, at der skal anvendes et farligt materiale.

Med dette medvirkningsansvar tilstræbes en klar ansvarsfordeling mellem bygherrer på den ene side og arbejdsgivere på den anden side, således at der ikke er tvivl om, at det er arbejdsgiveren, der har hovedansvaret. Den klare ansvarsdeling skal sikre, at der ved gennemførelsen af en evt. retssag mod arbejdsgiveren ikke opstår usikkerhed med hensyn til, om overtrædelsen skyldes arbejdsgiverens eller bygherrens forhold.

De pligter, der direkte påhviler bygherren, fremgår § 37, stk. 2-4, i det fremsatte lovforslag.

Samarbejdsudvalget for Sikkerhed og Miljø foreslår videre, at § 37, stk. 4, omformuleres til »Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om bygherrens pligt til at anmelde større bygge- og anlægsarbejder til Arbejdstilsynet samt om koordinatorens rolle og opgaver«.

Jeg skal hertil bemærke, at der med det fremsatte lovforslags § 37, stk. 3, skabes hjemmel til at fastsætte nærmere regler om koordinators rolle og opgaver. Jeg ser derfor ikke nogen grund til at ændre formuleringen af forslaget til § 37, stk. 4.

Jeg skal i øvrigt oplyse, at det er planen, at der fastsættes nærmere regler om koordinatorens rolle og opgaver i en bekendtgørelse.

Samarbejdsudvalget for Sikkerhed og Miljø nævner i skrivelsen af 11. december 2000, at det i praksis er underordnet, om der er en eller flere koordinatører.

Med lovforslaget er der lagt op til, at der skal udpeges én koordinator. Baggrunden herfor er ønsket om at styrke varetagelsen af koordineringen. Det er således vurderingen, at der sikres en bedre koordinering, hvis ikke opgaverne spredes på flere personer.

Samarbejdsudvalget for Sikkerhed og Miljø finder i skrivelse af 11. december 2000, at sætningen: »Kravet om udpegning af en koordinator medfører ikke i sig selv nye opgaver« i lovforslaget under afsnittet »De økonomiske konsekvenser for det offentlige« bør fjernes.

Jeg skal hertil bemærke, at sætningen som angivet står i lovbemærkningernes afsnit om »De økonomiske konsekvenser for det offentlige«. Den giver udtryk for en vurdering af, at selve kravet om udpegningen af en koordinator ikke umiddelbart medfører ekstra omkostninger for det offentlige, idet det ikke med lovforslaget var tiltænkt at udvide antallet eller omfanget af de opgaver, der skal udføres i forbindelse med koordineringsforpligtelsen.

Det er imidlertid formålet med lovforslaget at skærpe kravene til koordineringen. Først og fremmest ved at sikre, at pligter og ansvar place-